625/01

Den 13. august 2001 blev i sag nr. 54.695:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har olieforureningsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt forureningsskade.

Det fremgår af sagens akter, at olieforureningen er sket fra en AJVA olietank.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at forsikringspligten efter Lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurenet jord ikke omfatter den omhandlede AJVA olietank. Selskabet har henvist til lovens § 49, stk. 2, litra 2, og de gældende forsikringsbetingelser, hvoraf fremgår, at forsikringspligten/forsikringsdækningen ikke omfatter dækning af udgifter, hvor forureningen stammer fra installationer, som tankejeren/sikrede "vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom indeholdt i olietankbekendtgørelsen". Selskabet har bemærket, at der i § 30 i olietankbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 829 af 24. oktober 1999 om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines) er en henvisning til bekendtgørelse nr. 96 af 5. marts 1987 om sløjfning af visse olietanke, ifølge hvilken den omhandlede AJVA olietank skulle have været sløjfet.

Klagerens advokat har principalt gjort gældende, at bekendtgørelsen om sløjfning af visse olietanke ikke er kendt som ”olietankbekendtgørelsen”, da dette er betegnelsen for bekendtgørelsen om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines. Advokaten har subsidiært gjort gældende, at klageren hverken vidste eller burde vide, at hans olietank skulle have været sløjfet. Advokaten har i den forbindelse i skrivelse af 4/12 2000 anført: "[Klageren] har meddelt mig, at han før skaden opstod - udover at være i besiddelse af den originale tankattest - konkret har gjort følgende for at undersøge, om olietanken opfyldte de gældende krav i olietankbekendtgørelsen:

- han har draget omsorg for, at tanken blev anmeldt og synet af kommunen, dengang installationen blev etableret, og han har efterfølgende sikret sig, at kommunen udstedte ibrugtagningstilladelse uden anmærkninger;
- han har løbende sikret sig, at han ikke havde et overforbrug af olie;
- han har løbende visuelt inspiceret påfyldningsstudsen med henblik på at sikre sig, at der ikke var oliespild fra studsen, ligesom han har søgt at holde den ren for jord mv. med henblik på at vurdere, om denne skulle vedligeholdes:
- han har løbende sikret sig, at der ikke har kunnet konstateres olielugt omkring tank og studs; og
- han har som nævnt været i besiddelse af den originale tankattest og været af den formening, at en kopi heraf var blevet fremsendt til Frederiksværk Kommune.

[Klageren] har således ikke haft anledning til på nogen måde at nære mistanke om, at hans olietank kunne være ulovlig. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at **hensigten** har været, at tankejere skulle være dækket i de situationer, hvor de har gjort, hvad der med rimelighed kan forventes af dem med henblik på at sikre sig, at tanken er lovlig - også selv om det senere måtte vise sig, at dette rent faktisk ikke var tilfældet. [Klageren] har som nævnt ikke haft nogen anledning til at nære mistanke til tankens lovlighed. Han har behandlet olieinstallationen med stor omhu - formentlig større omhu end gennemsnittet af danske ejere af olietanke. Det er derfor min klare vurdering, at skaden stadig vil være omfattet af den tegnede forsikring også i det tilfælde, hvor man måtte finde, at 'Bekendtgørelse nr. 96 af 5. marts 1987' er omfattet af formuleringen 'olietankbekendtgørelsen' i forsikringsbetingelserne."

Selskabet fastholder, at klageren vidste eller burde vide, at den omhandlede olietank ikke opfyldte offentlige forskrifter.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "Forsikringen dækker ikke … - når forureningen stammer fra installationer, som Sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen, …"

Nævnets flertal udtaler:
I olietankbekendtgørelsens § 30 er der henvist til den bekendtgørelse, hvorefter klagerens olietank skulle være sløjfet senest i 1987. De foranstaltninger, som klageren siden installeringen af olietanken har foretaget sig, har haft relation til at sikre, at olietanken var tæt. Klageren har derimod ikke foretaget sig noget for at sikre sig olietankens lovlighed. Under disse omstændigheder findes klageren at burde have vidst, at hans olietank ikke opfyldte de offentlige forskrifter i olietankbekendtgørelsen, idet han ikke har gjort, hvad der med rimelighed kan forventes af ham for at sikre sig, at tanken var lovlig.

Derfor

b e s t e m m e s:

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen